25

இரண்டு வழிகள்

(மலைப் பிரசங்கம், 2)

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #9

V. *இரண்டாம் பஸ்காவில் இருந்து மூன்றாம் பஸ்கா வரை (தொடர்ச்சி).*
   F. *மலைப் பிரசங்கம் (தொடர்ச்சி).*
      6. *பரலோக பொக்கிஷங்களின் பாதுகாப் பானது பூமிக்கு உரிய பெருங்கவலை களுடன் நேர்மாறாக ஒப்பிடப்பட்டது (மத். 6:19-34).*
      7. *தீர்க்கப்படுதல் பற்றிய போதனை (மத். 7:1-6; லூக். 6:37-42).*
      8. *ஜெபத்தைப் பற்றிய போதனை (மத். 7:7-11).*
      9. *பொன் விதி (மத். 7:12; லூக். 6:31).*
      10. *இரண்டு வழிகள் - மற்றும் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகள் (மத். 7:13-23; லூக். 6:43-45).*
      11. *முடிவுரையும் பயன்பாடும் (கட்டுபவர் கள் இரண்டு பேர்) (மத். 7:24-29; லூக். 6:46-49).*

அறிமுகம்

ஜான் ஸ்டாட் அவர்கள் பின்வருமாறு எழுதினார்:

> *மலைப் பிரசங்கம் என்பது குறைவாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது என்று விவாதிக்கப்பட்டாலும், நிச்சயமாகவே மிகவும் குறைவாகக் கீழ்ப்படியப்படுவதாக இருந்தாலும், அது அநேகமாக இயேசுவின் போதனையிலேயே நன்கு அறியப்பட்ட பாகமாக உள்ளது. இது உரைக்கப்பட்டவற்றிலேயே ஒரு கொள்கை யறிக்கை என்பதற்கு மிகவும் நெருங்கியதாக உள்ளது, ஏனெனில் இது அவரது பின்பற்றாளர்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான அவரது சொந்த விவரிப்பாக உள்ளது.*[1]

E. *ஸ்டேன்லி ஜோன்ஸ் அவர்கள், "வாழ்வதற்கான ஒரே நடைமுறை வழி என்ற வகையில் மலைப் பிரசங்கத்தை மறு ஆய்வு செய்தல் என்பதே நவீன காலக் கிறிஸ்தவத்தின் மாபெரும் தேவையாக உள்ளது" என்று கூறினார்.*[2] *ஹார்வி ஸ்காட் அவர்கள் மத்தேயு 5-7ஐ "கிறிஸ்தவத்தின் சட்ட அமைப்பு முறை" என்று அழைத்தார்.*[3]

மலைப் பிரசங்கத்தைப் பற்றி நாம் ஒரு நூறு புத்தகங்களை எழுதினாலும், அதன் போதனைகளை நாம் முற்றிலுமாகக் கூறி விட முடியாது. இந்தப் பாடத்தொடரில் இதன் பொருளடக்கங்களைச் சுருக்கமாகக் காணுதல் என்பதே நாம் செய்யக் கூடியதாக உள்ளது. "ஆனால் நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்" என்ற பாடமானது மலைப் பிரசங்கத்தின் முதல் பாதியை ஆய்வு செய்தது; இந்தப் பாடமானது அதன் மறுபாதியை மறுகண்ணோட்டமிடும்.

மலைப் பிரசங்கமானது நேர்மாறுகளை ஏராளமாகக் கொண்டுள்ளது. முதல் பாதியானது யூதர்கள் போதித்திருந்தவற்றையும் இயேசு போதித்தவற்றையும் நேரெதிராக ஒப்பிட்டது. இரண்டாவது பாதியானது ஒரு மனிதர் செல்லுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய இரண்டு வழிகளை நேரெதிராக ஒப்பிடுதலின் பண்பைக் கொண்டுள்ளது. கிறிஸ்து நமது உரையைக் கேட் டவர்களிடத்தில், "இடுக்கமான[4] வாசல் வழியாக உட்பிரவேசியுங்கள்; கேட்டுக்குப் போகிற வாசல் விரிவும், வழி விசாலமுமாயிருக்கிறது; அதின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கிறவர்கள் அநேகர். ஜீவனுக்குப் போகிற வாசல் இடுக்கமும், வழி நெருக்கமுமாயிருக்கிறது; அதைக் கண்டுபிடிக்கிறவர்கள் சிலர்" என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார் (மத். 7:13, 14). மத்தேயு 6:19-7:27 வரையுள்ள வசனப்பகுதி நாம் பயணம் செய்யக் கூடிய இரண்டு வழிகள் பற்றிய உதாரணங்களினால் நிறைந்துள்ளது. இந்த வேதபாடப் பகுதியானது நாம் ஏற்படுத்த வேண்டிய தேர்ந்துகொள்ளுதல்களுடன் நம்மை எதிர்கொள்ளுகிறது: ஜீவனுக்கு ... அல்லது அழிவுக்கு நடத்துகிற தேர்ந்துகொள்ளுதல்கள்.

பூமி அல்லது பரலோகம்
(மத். 6:19-24)

இந்தப் பாடத்தின் முதல் பகுதியானது, இப்போது குறிப்பிட்ட பல நேர்மாறுகளை அடக்கியுள்ளது. மத்தேயு 6:19-21ல், பூமியில் செல்வங்களைச் சேர்த்து வைப்பதற்கும், பரலோகத்தில் செல்வங்களைச் சேர்த்து வைப்பதற்கும் இடையில் உள்ள நேர்மாறு ஒன்றுள்ளது. வசனம் 22 மற்றும் 23ல், நாம் வெளிச்சத்தினால் நிறைந்திருத்தலுக்கும் இருளினால் நிறைந்திருத்தலுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாட்டைக் காண்கின்றோம். வசனம் 24, சாத்தியமான இரண்டு எஜமானர்களைப் பற்றிக் கூறுகிறது: தேவன் மற்றும் உலக செல்வங்கள். இந்த மூன்று நேர்மாறுகளும் ஒரே ஒரு ஆய்வுப் பொருளைப் பற்றியே எடுத்துரைக்கின்றன: நமது பிரியங்கள் பூமியை நோக்கியவைகளாக உள்ளனவா? அல்லது அவைகள் பரலோகத்தை மையங் கொண்டுள்ளனவா?

பொக்கிஷங்கள் (வ. 19-21)[5]

இயேசு தமது சீஷர்களிடத்தில், பூமியில் செல்வங்களைச் சேர்த்து வைக்க வேண்டாம், ஆனால் அதற்கு மாறாக, அவற்றைப் பரலோகத்தில் சேர்த்து வையுங்கள் என்று அறைகூவல் விடுத்தார்.[6] அவர் பூமிக்குரிய

செல்வங்கள் விரைவில் மறையக்கூடியவை[7] - பரலோக பொக்கிஷங்கள் மட்டுமே என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும் என்று வலியுறுத்தினார் (வ. 19, 20).

கிறிஸ்து எதிர்காலத்திற்கென்று நியாயமான அளிப்புகளை சட்ட விரோதமாக்கவில்லை, ஆனால் அவர் செல்வங்களைக் குவித்து வைத்தல் என்பது தனக்குள்ளாக ஒரு முடிவாக இருத்தலைக் கண்டனம் செய்தார். ஒரு நபரின் முன்னுரிமைகளே அவரது அடிப்படையான அக்கறையாக இருந்தது: "உங்கள் பொக்கிஷம் எங்கேயிருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் இருதயமும் இருக்கும்" (வ. 21). உங்கள் இருதயம் எங்கேயிருக்கிறதோ அங்கே உங்கள் பொக்கிஷங்கள் இருக்கும் என்பதும் உண்மையாக உள்ளது.

கண்கள் (வ. 22, 23)[8]

இயேசு சரியான முன்னுரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தை, அந்த நாட்களில் இருந்த மனிதர்கள் நன்கு அறிந்திருந்த ஒரு ஒப்புமையைப் பயன்படுத்தி விவரித்தார்: ஒருவரின் இருதயத்தின் நிலைப்பாட்டைக் கண்களின் பயன்பாட்டைக் கொண்டு முன்னிறுத்துதல். பழைய ஏற்பாட்டு, "கருணைக் கண்ணன் [நேர்ப்பொருளில், "நல்ல கண்களை உடையவன்"[9]] ஆசீர்வதிக்கப்படுவான்" (நீதி. 22:9அ) என்றும், "வன்கண்ணன் செல்வனாகிற தற்குப் பதறுகிறான்" என்றும் போதித்தது (நீதி. 28:22அ).[10] உடலுக்கு கண் எப்படியோ அப்படியே ஆத்துமாவுக்கு இருதயமும் உள்ளது.[11] நாம் இதே விதமான பேச்சின் உருவகத்தை இன்றைய நாட்களில் பயன்படுத்துவ தில்லை, ஆனால் நாம் வாழ்வை "கண்ணோக்கும்" வழிமுறைக்கு இதைப் போன்றதொன்றைப் பயன்படுத்துகின்றோம்.

கிறிஸ்துவின் விவரிப்பு எளிமையானதாக உள்ளது: ஒரு மனிதனின் உடல்சார்ந்த கண்கள் நல்லவைகளாயிருந்தது என்றால், அவர் "வெளிச்சத் தினால் நிரம்பியுள்ளார்"; ஆனால் அவர் பார்வையற்றவராக இருந்தால், அவர் "இருளினால் நிரம்பியுள்ளார்." அதுபோலவே, ஒரு மனிதனின் இருதயம் நல்லதாக இருந்தால் (சந்தர்ப்பப் பொருளில், பரலோகத்தின்மீது மையங் கொண்டிருந்தால்), அவர் ஆவிக்குரிய வெளிச்சத்தினால் நிரம்பி யுள்ளார்; ஆனால் அவரது இருதயம் பொல்லாங்கானதாக இருந்தால் (அதாவது, இந்த உலகத்தின்மீது மையங் கொண்டிருந்தால்), அவர் ஆவிக்குரிய இருளினால் நிரம்பியுள்ளார்.

எஜமானர்கள் (வ. 24)[12]

நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது வாழ்வில் எது முக்கியமானது என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டும்: நாம் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியும் அல்லது நாம் இந்த உலகத்திற்கு அடிமையாக முடியும் - ஆனால் நாம் இவ்விரண்டையும் செய்ய இயலாது. நாம் தேவனுக்கும் செல்வங்களுக்கும் இடையில் ஒரு தெரிவை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். KJVயில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள "mammon" என்ற வார்த்தையானது உலக செல்வங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு பொதுவான கல்தேய வார்த்தையாக இருந்தது.[13]

கவலை அல்லது விசுவாசம்
(மத். 6:25-34)

அடுத்த பகுதியானது இந்தப் பிரசகம் மிகவும் நடைமுறைக்கு உரிய (மற்றும் உலகளாவிய வகையில் மிகவும் அவசியமான) ஒன்றாக உள்ளது. இது கவலைப்படுதல் என்ற பாவத்தைப் பற்றியதாக உள்ளது. நீங்கள் எப்போதாவது கவலைப்பட்டிருந்தால், உங்கள் தலையை அசையுங்கள். உங்கள் தலை அசையாது இருந்தது என்றால் நான் மிகவும் வியப்படைவேன். கவலைப்படுதல் என்பது எனது சொந்த பாவங்களின் பட்டியலில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது.

மத்தேயு 6:25-34 வசனப்பகுதியானது இதற்கு முந்திய வசனங்களுடன் நெருக்கமாகப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது: நமது பிரியங்கள் இந்த பூமியை மையங்கொண்டதாயிருந்தால், நாம் கவலைப்படுவோம். அவைகள் பரலோகத்தின்மீது கவனம் குவிக்கப்பட்டிருந்தால், கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜான் ஃப்ராங்க்ளின் கார்ட்டர் அவர்கள் இவ்வசனப் பகுதியைத் தொகுத்துரைப்பதில் பின்வருமாறு கூறினார். கவலையென்பது ...

1. தேவையற்றது, ஏனென்றால் ... தேவன் பறவைகளுக்கு உணவையும் மலர்களையும் உடையையும் தருகின்றபடியால், அவர் தமது ஊழியக்காரர்களின் தேவைகளை நிச்சயமாகவே தருவார் (வ. 26, 28-30).
2. கிடைக்காததாக உள்ளது, ஏனெனில் ஒருவர் கவலைப் படுகிறதினால் தமது சரீர வளர்த்தியில் கூடுதலை ஏற்படுத்துவதில்லை. இது வேறு எந்தப் பயன் நிறைந்த பலன்களையும் உண்டாக்குவது இல்லை (வ. 27).
3. தகுதியற்றதாக ஏற்புடையதல்லாததாக உள்ளது, ஏனெனில் கிறிஸ்தவருக்கு, வாழ்வானது உணவை விட அதிக அர்த்தம் உள்ளதாக வும், உடலானது உடையை விட அதிக அர்த்தம் உள்ளதாகவும் இருக்க வேண்டும். மேலும், இவ்விஷயங்களைப் பற்றிக் கவலைப் படுவதினால் ஒரு கிறிஸ்தவர் தம்மை ... தேவபக்தியற்ற புறதெய்வ வணக்கக்காரர்களுடன் வகைப்படுத்திக் கொள்கின்றார் (வ. 25, 32).[14]

இயேசு, கவலையைப் பற்றிய பண்பை விவரித்தலில் அதை வெற்றி கொள்வதற்கான இரகசியம் குறிப்பாய்க் காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது: "அற்ப விசுவாசிகளே!" (வ. 30ஆ). கவலையை வெற்றிகொள்ளுவதற்கான திறவுகோலாக உள்ளது விசுவாசம். நமது தேவைகளை அறிகின்ற (வ. 32), மற்றும் நாம் "முதலாவது அவருடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும்"[15] தேடினால் வாழ்வின் தேவைகளை நமக்குத் தருகின்ற (வ. 33) தேவன் மீதான விசுவாசம். தேவன் தேவனாக இருப்பதால், அவர் அறிகின் றார்; அவர் நமது பிதாவாக இருப்பதால், அவர் பராமரிக்கின்றார்.[16]

இயேசு எதிர்காலம் பற்றிய அக்கறைக்கு எதிராகப் போதிக்கவில்லை, ஆனால் சட்டப்பூர்வமான அக்கறைக்கும் நமது சக்தியைக் குறைத்து

எதிர்கால அறைகூவல்களைச் சந்திப்பதில் நம்மை வலிமைகுன்றியவர்களாக்குகின்ற சிந்தையற்ற சிடுசிடுப்புக்கும் இடையில் வேறுபாடு உள்ளது. எதிர்காலத்திற்குத் திட்டமிடுதல் என்பதற்கு இயேசு எதிரானவராயிருக்கவில்லை,[17] உக்கிராணத்துவத்தின்[18] கொள்கையானது நம்மை நாளையதினத்திற்காக நம்மால் முடிந்த வரையிலும் சிறப்பாகத் தயாரித்துக் கொள்ளும்படி ஊக்குவிக்கிறது. இருப்பினும், நாம் அதை செய்து முடித்தவுடன், விஷயங்களைத் தேவனுடைய கரங்களில் ஒப்புவித்துவிட வேண்டும் - அவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படக் கூடாது.

நியாயந்தீர்த்தல் அல்லது பகுத்தறிதல் (மத். 7:1-6; லூக். 6:37-42)

இயேசு, உலகப் பொருட்களின்மீது ஒரு சீஷரின் எண்ணப்போக்கில் இருந்து அந்த சீஷரின் பிறருடனான எண்ணப்போக்கிற்குத் திரும்பினார். மத்தேயு 7:1-5 வசனப்பகுதியானது, நியாயந்தீர்க்கும் ஆவியை கொண்டிருத்தலைக் கண்டனம் செய்கிறது.[19] இந்த வசனப்பகுதியானது எந்த விதமான நியாயத்தீர்ப்பையும் தடை செய்கிறது என்று சிலர் நினைக்கின்றார்கள், ஆனால் இயேசு தாமே, "தோற்றத்தின்படி தீர்ப்புச் செய்யாமல், நீதியின்படி தீர்ப்பு செய்யுங்கள்" என்றும் கூறினார் (யோவா. 7:24). நியாயத்தீர்ப்புகளை ஏற்படுத்துவதன் அவசியமானது நமது வேத பாடப்பகுதிகள் ஒன்றில் முக்கியத்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: மத்தேயு 7:6 வசனமானது, "பரிசுத்தமானதை நாய்களுக்குக் கொடாதேயுங்கள்" அல்லது "உங்கள் முத்துக்களைப் பன்றிகள் முன் போடாதேயுங்கள்" என்று கூறுகிறது, இது நாம் யாருக்குப் போதிக்கின்றோமோ, அவர்களைப் பற்றிய நல்ல முடிவை/ நியாயத்தீர்ப்பைப் பயன்படுத்துதல் என்பதை உள்ளடக்கியிருக்கிறது. மத்தேயு 7ன் 1 முதல் 6வரை உள்ள வசனங்கள் முழுமையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும்போது, இயேசு எல்லா நியாயத்தீர்ப்புகளையும் தடை செய்யவில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக, கடுமையான, இரக்கமற்ற, பரிவற்ற ஆவியையே கடிந்துரைத்தார் என்பது உறுதியாகிறது.

இந்தப் பிரசங்கம் பற்றிய லூக்காவின் விவரத்தில் இயேசு, பார்வையற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டும் பார்வையற்ற தலைவர்கள் - மற்றும் அவர்களின் சீஷர்கள் - பற்றிய ஒரு விமர்சனத்தைக் கூடுதலாகக் கூறினார் (லூக். 6:39).[20] பிற்பாடு இயேசு, பரிசேயர்களை "குருடருக்கு வழிகாட்டுகிற குருடர்" என்று குறிப்பிட்டார் (மத். 15:12, 14). கிறிஸ்து, பரிசேயர்களையும், பிறரிடத்தில் பரிசேயத்துவ ஆவியுடன் உள்ள எவரொவரையும் கடிந்துகொண்டார்.

குழப்பம் அல்லது ஜெபம் (மத். 7:7-11)

இயேசு இந்தப் பிரசங்கத்தை (கீழ்ப்படிதலுக்கான அறிவுறுத்தலுடன்) முடிப்பதற்கு முன்பு, அவர் தமது உரையைக் கேட்பவர்களுக்கு முன், தாம்

வைத்திருந்த அறைகூவலைச் சந்திப்பதற்கு அவர்களை வல்லமையுள்ளவர்கள் ஆக்கும்படிக்கு இரண்டு பொதுவான பிரிவுகளை உள்ளடக்கினார். இவ்வசனப் பகுதிகளில் உள்ள நேர்மாறுகள் எடுத்துரைக்கப்படவில்லை, ஆனால் அவை மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகின்றன. இவற்றில் முதலாவது (மத். 7:7-11), இடைவிடாத ஜெபத்தின் வல்லமை என்பதாக உள்ளது. இது கவலையைப் பற்றி கூறிய பகுதியின் பின்தொடர்ச்சி என்று நினைக்கப்பட முடியும்: சீஷர்கள் நாளைய தினத்தைக் குறித்துக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்றால், அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? அவர்கள் ஜெபிக்க வேண்டும். வசனம் 7முதல் 11வரை உள்ள பகுதியானது மனித உறவுமுறைகள் பற்றிய இரு வசனப்பகுதிகளுக்கிடையில் வருகிறது (7:1-6 மற்றும் 7:12). இவ்விதமாக, இவ்வசனப் பகுதியானது, நாம் மக்களுடன் ஒப்புரவாக இருப்பதற்கு ஜெபம் இன்றியமையாததாக உள்ளது என்று நம்மை அறியச் செய்கிறது.[21] இவ்வசனத்தின் வலிவை(மற்றும் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படும் நேர்மறை)த் தொகுப்புரைப்பதற்கு நான் இப்பகுதியின் தலைப்பில் "குழப்பம்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தியுள்ளேன்: எதிர்காலம் அல்லது உறவுமுறைகள் அல்லது ஆவிக்குரிய வேறு எந்த அறைகூவல்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் குழப்பம் அடைவதற்குப் பதிலாக, நம்பிக்கைக் கொண்டு ஜெபியுங்கள்.

வசனங்கள் 6 மற்றும் 7 ஆகியவற்றில் "கேளுங்கள்," "தேடுங்கள்," மற்றும் "தட்டுங்கள்" என்பவைகளே திறவுகோல் வார்த்தைகளாக உள்ளன. இவ்வார்த்தைகளின் வரிசைத் தொடரானது, நமது ஜெபங்களில் ஒரு வளர்நிலை வலிவை கருத்தாகத் தெரிவிக்கின்றன. மேலும் மூலவசனமானது நிகழ் கால வினைச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது, இது தொடர்நிலையை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது: தொடர்ந்து கேட்டல்; தொடர்ந்து தேடுதல்; தொடர்ந்து தட்டுதல். ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை இயேசு வலியுறுத்தினார்.[22]

நாம் ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டியது ஏன்? ஏனென்றால் நாம் நம்மீது அன்புகூர்ந்து நமது ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கும் ஒரு தேவனைக் கொண்டுள்ளோம்.[23] கிறிஸ்து இதனை, பூமிக்குரிய தந்தையர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையானவற்றை அளிப்பதன் விவரிப்புடன் வலியுறுத்தினார் (வ. 9, 10). அது போலவே, நமது பரலோக தந்தையும் நமக்குத் தேவையானவற்றை அளிப்பார் (வ. 11).[24]

ஆங்கிலத்தில் இந்த வார்த்தைகள் "ask," "seek," *மற்றும்* "knock" *என்றுள்ளன, இவ்வார்த்தைகளின் முதல் எழுத்துக்களை ஒன்றுகூட்டும் போது,* "ask" *என்ற வார்த்தையே வருகிறது என்பது ஆர்வத்திற்கு உரிய ஒரு தற்செயல் நிகழ்வாக உள்ளது. யாக்கோபு, ''நீங்கள் விண்ணப்பம் பண்ணாமலிருக்கிறதினாலே உங்களுக்குச் சித்திக்கிறதில்லை'' என்று கூறினார் (யாக். 4:2). வாழ்வானது எவ்விதமான அறைகூவலைக் கொண்டு வந்தாலும், "... யாவருக்கும் சம்பூரணமாய்க் கொடுக்கிற ... தேவனிடத்தில்" கேட்கும்படி இயேசு நம்மிடம் கூறுகின்றார் (யாக். 1:5).*

நாம் அல்லது பிறர்
(மத். 7:12; லூக். 6:31)

அடுத்த பகுதியானது ஒரே ஒரு வசனமாக உள்ளது. இந்தச் சிந்தனை யானது பிரசங்கத்தின் அடுத்த பாகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்க முடியும் என்றாலும், இதைத் தனியாகப் பட்டியலிடுதல் என்பது போதிய அளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இவ்வசனம், பொன்விதி என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுகிற கொள்கையைத் தெளிவாக விளக்குகிறது: "ஆதலால், மனுஷர் உங்களுக்கு எவைகளைச்செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அவைகளை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்" (மத். 7:12அ).[25]

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, இங்குள்ள நேர்மாறானது எடுத்துரைக்கப் படுவதற்கு மாறாக மறைமுகமாக உணர்த்தப்படுகிறது - ஆனால் இது சுலபமாகப் புரிந்துணரப்படுவதாக உள்ளது. பிறருடன் பழகும் விதத்தில், நாம் பெரும்பாலும் நமக்கு விருப்பமானவை என்ன என்பது பற்றியே அக்கறை உடையவர்களாக இருக்கின்றோம்: "நமது உறவுமுறையில் எனக்கு இது அல்லது அது தேவை" என்று நாம் கூறுகிறோம். பொன்விதியானது நம்மை சுயநலத்திலிருந்து சுயத்தை மறக்கும் நிலைக்குக் கொண்டு செல்லுகிறது. இது, மற்ற நபர்களுக்கு எது தேவைப்படலாம் என்பதில் அக்கறை கொள்ளும்படி நம்மிடத்தில் அறைகூவல் விடுக்கிறது. இவை யாவும் "மனுஷர் உங்களுக்கு எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர் களோ, அப்படியே நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்" (லூக். 6:31) என்ற கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் மறைமுகமாய் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

"இதுவே நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசனங்களுமாம்" என்று இயேசு கூறினார் (மத். 7:12ஆ). நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தையும் தீர்க்கதரிசனங் களையும் ஒரு குழல் மாத்திரை அளவுக்குச் சுருக்க முடியும் என்றால்,[26] பின்வருவதுதான் உங்களிடத்தில் விடப்பட்டிருக்கும்: "மனிதர் உங்களை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்புகின்றீர்களோ, அதே வழிமுறையில் நீங்கள் அவர்களை நடத்துங்கள்."

அழிவு அல்லது ஜீவன்
(மத். 7:13, 14)

இயேசு தமது பிரசங்கத்தை மத்தேயு 7:13ல் உள்ள வார்த்தைகளுடன் முடித்து வைத்தார். இந்தப் பிரசங்கத்தின் முடிவு வசனங்களில் கள்ள போதகர்களுக்கு எதிரான ஒரு எச்சரிக்கை அடங்கி இருக்கிறது (மத். 7:15-20), ஆனால் அடிப்படையில் இவைகள், கிறிஸ்து போதித்திருந்த கொள்கைகளின்படி வாழ்ந்த, அவர் தம் சீஷர்கள்மீது அக்கறை கொண்ட வைகளாக உள்ளன. இயேசு தமது பிரசங்கமானது அலங்கரிக்கப்பட்ட உலோகத் தகட்டில் பொறித்து வைக்கப்பட வேண்டும் என்று நோக்கம் கொண்டிருந்ததில்லை. மாறாக, அவர் தமது பின்பற்றாளர்களின் வாழ்வி லிருந்து கதிர்வீச வேண்டும் என்று விரும்பினார்.

வசனங்கள் 13 மற்றும் 14 ஆகியவற்றின் நேர்மாறு தெளிவாக உள்ளது.

நாம் செல்வதற்கு இரண்டு வழிகள் - மற்றும் இரண்டே இரண்டு வழிகள் மட்டுமே - உள்ளன: இடுக்கமான வழியானது ஜீவனுக்கு இட்டுச் செல்லு கிறது மற்றும் விசாலமான வழியானது கேட்டிற்கு இட்டுச் செல்லுகிறது.[27] *இடுக்கமான வழி என்பது கடினமான வழியாக உள்ளது, ஒரு "சிலர்" மாத்திரமே அதில் பயணம் செல்லத் தேவையான தியாகங்களைச் செய்வதற்கு மனவிருப்பமாய் இருக்கின்றார்கள். விசாலமான வழி என்பது சுலபமான வழியாக உள்ளது, இது "பலரால்" தேர்ந்துகொள்ளப்படுகின்ற புகழ்மிகுந்த வழியாக உள்ளது. (பெரும்பாலானவர்கள் மகிழ்வற்ற இந்த சத்தியத்தை எதிர்கொள்ள விரும்புவதில்லை, ஆனால் இயேசுவின் வார்த்தைகள் எதையாவது அர்த்தப்படுத்தும் என்றால், அவை இரட்சிக்கப் படுபவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமானவர்கள் இழந்து போகப்படுவார்கள் என்றே போதிக்கின்றன.)*

நாம் இடுக்கமான வழியினுள் எவ்வாறு செல்ல முடியும்? பின் தொடரும் வசனங்களில் இந்தக் கேள்விக்கு இயேசு பதில் அளித்தார்: அவர் நமக்குக் கூறுபவற்றிற்குக் கீழ்ப்படிவதினால் (மத். 7:21-27). இதே போன்று, நாம் இடுக்கமான வழியில் எவ்வாறு நிலைத்து நிற்கமுடியும்? *இடுக்கமான வழியில் இருப்பவர்கள் அதை விட்டு நீங்குவது சாத்தியமற்றது என்று புதிய ஏற்பாடு போதிப்பதில்லை (1 கொரி. 10:12; யாக். 5:19, 20 ஆகியவற்றை வாசிக்கவும்). இடுக்கமான வழியில் பயணிப்பவர்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் அதன் கட்டுப்பாடுகளினால் களைத்துப் போய், அதைவிட்டு விசாலமான, சுலபமான வழிக்குச் சென்றுள்ளார்கள் என்பது கவலைக்குரிய விஷயமாக உள்ளது. இடுக்கமான வழியில் நாம் எவ்வாறு நிலைத்திருக்க முடியும்? கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளுக்குத் தொடர்ந்து கீழ்ப்படிவதினால். (மத். 7:24-27ஐ மறுகண்ணோட்டமிடவும்.)*

நாம் எந்தப் பாதையில் பயணம் செய்கின்றோம் என்பது என்ன மாறுதலை ஏற்படுத்துகிறது? ஒன்று ஜீவனுக்கு - தேவனுடன் நித்தியத்திற் கும் வாழ்வதற்கு - வழிநடத்துகிறது (ரோமர் 2:7). இன்னொன்று கேட்டிற்கு - நித்திய அழிவிற்கு, கர்த்தருடைய பிரசன்னத்திலிருந்து விலகியிருத்தலுக்கு - வழிநடத்துகிறது (2 தெச. 1:9). எளிய சொற்றொடர்களில் கூறுவ தென்றால், ஒன்று பரலோகத்திற்கான உயர்வான சாலையாக இருக்கையில், இன்னொன்று நரகத்திற்கு வழிநடத்தும் கீழான சாலையாக உள்ளது.

நல்ல கனி அல்லது கெட்ட கனி (மத். 7:15-20; லூக். 6:43-45)

நாம் பயணம் செல்லும் சாலை என்பது உலகஅளவிலான[28] *வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இல்லை, நான் அதைச் சற்றே மாற்றிக் கூற அனுமதியுங்கள்: நாம் பயணம் செல்லும் சாலை என்பது* நித்திய *அளவிலான வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. மனிதர்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளுவதைப் பிசாசானவன் விரும்புவதில்லை. மக்கள் எந்தப் பாதையில் பயணம் செய்கின்றார்கள் (அதாவது, அவர்கள் எப்படி வாழ்கின்றார்கள்) என்பது எவ்வித வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை என்று, அல்லது*

விசாலமான வழியே உண்மையில் இடுக்கமான வழி என்று அவர்கள் நினைக்கும்படியாகவே சாத்தான் அவர்களை வழிநடத்துகின்றான். இதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவன் கள்ளப் போதகர்களைப் பயன்படுத்துகின்றான். மலைப் பிரசங்கத்தின் அடுத்த பகுதியானது கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எதிரான எச்சரிக்கையாக உள்ளது.

தீர்க்கதரிசி என்பவர் தேவனுக்காகப் பேசுபவராக இருந்தார்; கள்ளத் தீர்க்கதரிசி என்பவர் தாம் தேவனுக்காகப் பேசுவதாக உரிமைகோரினார், ஆனால் அவர் அப்படிப் பேசியதில்லை. இயேசு உண்மையில், இந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளை "ஆட்டுத்தோல் போர்த்திய ஓநாய்கள்" என்று அழைத்தார் (மத். 7:15ஐக் காணவும்). அவர்கள் தங்கள் உண்மையான தோற்றத்தின்படி காணப்பாடாதவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் தேவபக்தியற்ற தவறின்மீது ஒரு மெல்லிய படலமாகச் சத்தியத்தைப் பரப்பிக் கொண்டு, தங்கள் துன்மார்க்கங்களை, நற்செயல்கள் என்ற மேலாடையினால் மூடியிருந்தார்கள் (மத். 7:22, 23ஐக் காணவும்).

கிறிஸ்து தம் உரையைக் கேட்டவர்களை விசேஷமாக, வேதபாரகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்களின் போதனைகளைக் குறித்து எச்சரித்திருக்கலாம், ஆனால் சபையின் தொடக்கம் முதல் இன்று வரையில், அதைக் கள்ளப் போதகர்கள் கொள்ளை நோய்போல் தொல்லைப் படுத்தியிருக்கின்றார்கள் (மத். 24:11, 24; அப். 20:29, 30; 2 பேது. 2:1). நாம் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளை அடையாளம் காண வேண்டும் என்பது கட்டளையாக உள்ளது. இதை நாம் எவ்வாறு செய்ய முடியும்? நாம் அவர்களின் "கனிகளினால்" அவர்களை அறிய முடியும்: அவர்களின் வாழ்வு என்ற கனியினாலும் மற்றும் அவர்களின் போதனை என்ற கனியினாலும் (மத். 7:16-20; ரோமர் 16:17ஐக் காணவும்). அவர்களின் வாழ்வு மற்றும் அவர்களின் போதனை ஆகிய இரண்டும் தேவனுடைய வசனத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காணப்பட வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது (1 யோவா. 4:1; அப். 17:11).

லூக்கா சுவிசேஷ விவரமானது, ஒரு மனிதன் போதிக்கின்ற விஷய மானது அவனது இருதயத்தைப் பற்றிய சில விஷயங்களை வெளிப் படுத்துகிறது என்பதைக் கூடுதலாகக் கூறுகிறது: "இருதயத்தின் நிறைவினால் அவனவன் வாய் பேசும்" (லூக். 6:45).[29] இயேசுவின் புத்திமதியானது அவர், "கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு எச்சரிக்கையாயிருங்கள்" (மத். 7:15அ) என்ற வார்த்தைகளை முதலில் பேசியபோது போன்றே இன்றைக்கும் காலத்திற்கு ஏற்றதாகவே உள்ளது.

கூறுதல் அல்லது செய்தல்
(மத். 7:21-23)

எல்லாக் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும், தாங்கள் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளா யிருப்பதை அறிகின்றார்களா? விசாலமான வழியில் செல்லுகின்ற ஒவ்வொருவரும் தாம் கேட்டுக்கும் வழிநடத்தும் சாலையில் இருப்பதை அறிகின்றாரா? இல்லை என்பது தெளிவு. மத்தேயு 7:21-23ல் இயேசுவின் வார்த்தைகள், சுயவஞ்சனை என்பது சாத்தியமே என்பதைக் கருத்தாகத்

தெரிவிக்கிறது:

> *பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்கிறவனே பரலோக ராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பானேயல்லாமல், என்னை நோக்கி "கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!" என்று சொல்லுகிறவன் அதில் பிரவேசிப்பதில்லை. அந்நாளில் அநேகர் என்னை நோக்கி: "கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! உமது நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே பிசாசுகளைத் துரத்தினோம் அல்லவா? உமது நாமத்தினாலே அநேக அற்புதங்களைச் செய்தோம் அல்லவா?" என்பார்கள். அப்பொழுது, நான் "ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை, அக்கிரமச் செய்கைக்காரரே, என்னை விட்டு அகன்றுபோங்கள்" என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன்.*

நான் இந்த வார்த்தைகளை வாசிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும், நான் கவலையினால் நிரப்பப்படுகின்றேன்.

"அந்நாளிலே" என்பது நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறிக்கிறது (அப். 17:31). இந்த விவரிப்பில், நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் மறுப்பாளர்கள் தாங்கள் செய்திருப்பதாக உரிமைகோரும் ஒவ்வொன்றையும் உண்மையிலேயே செய்தவர்களாய் இருப்பார்களா? அவர்களின் உரிமைகோருதலை இயேசு மறுக்கவில்லை, ஆனால் அவர்கள் நற்செயல்களைச் செய்திருந்தாலும், அவர்கள் அக்கிரமச் செய்கைக்காரர்களாகவும் இருந்தார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் பிரமாணத்திற்குப் புறம்பானதை நடைமுறைப்படுத்தினார்கள் என்று இயேசு குற்றம் சாட்டினார். அவர்களின் செம்மையான செய்கைகள் என்பவை சார்புநிலையில் முக்கியத்துவம் அற்றவைகளாக உள்ளன. "நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை" என்பவை வசனம் 23ன் மிகமுக்கியமான (மற்றும் மிகவும் கவலைக்குரிய) வார்த்தைகளாக உள்ளன.

வேதாகமத்தில், "அறிதல்" என்பது தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உறவுமுறை உட்பட, (1 கொரி. 1:21; கலா. 4:9; பிலி. 3:10) "ஒரு நெருங்கிய உறவுமுறையைக் கொண்டிருத்தல்"[30] என்று அர்த்தமாகக் கூடும். பவுல், "கர்த்தர் தம்முடையவர்களை அறிவார்" என்று எழுதினார் (2 தீமோ. 2:19). இயேசு, "நான் ஒருக்காலும் உங்களை அறியவில்லை" என்று கூறியபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் ஒருக்காலும் அவருடன் இரட்சிக்கப்பட்ட உறவுமுறையைக் கொண்டிருந்ததில்லை என்று உறுதிப்படுத்தினார். அவர்கள் அவரையும் அவரது போதனையையும் பின்பற்றியிருந்ததில்லை, ஆனால் எஜமானரும் ஆண்டவரும் என்ற வகையில் அவருக்குத் தங்கள் வாழ்வை ஒப்புவிக்க மறுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் என்ன நற்செயல்களைச் செய்திருப்பினும், அவைகள் "கிறிஸ்துவுக்குள்" செய்யப்பட்டிருந்ததில்லை (2 கொரி. 5:17; எபே. 2:13; 3:21; ரோமர் 16:3, 9), ஆனால் அதற்கு மாறாக, கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பே செய்யப்பட்டிருந்தன.[31]

இயேசு நம்மை "அறிகின்றார்" என்பதை நாம் எவ்வாறு நிச்சயமாக அறிய முடியும்? அவருக்கு உதடுகளினால் மட்டும் சொன்னால் போதுமானதாக உள்ளதா? "கர்த்தாவே, கர்த்தாவே" என்று கூறுவது மட்டும் போதுமானதாக உள்ளதா? இல்லை, நாம் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய

வேண்டும் என்று கிறிஸ்து கூறினார். பூரணமான கீழ்ப்படிதல் தேவைப் படுகிறதா? இல்லை, ஏனெனில் அப்படிப்பட்டது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது (ரோமர் 3:23).[32] இருப்பினும், இயேசு நம்மை அறிகின்றார் என்பதை நாம் நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினால், கிறிஸ்தவராவதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆண்டவர் நமக்குக் கூறுகின்றாரோ, அதை நாம் செய்வோம் (ரோமர் 6:3-7, 11, 17, 18, 23; கலா. 3:26, 27), மற்றும் பின்பு நாம் நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச் சிறப்பாக அவருக்குக் கீழ்ப்படிவோம். இதை, மெக்கார்வி அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: "… நமது மாம்சத்தின் பலவீனங்கள் மத்தியில், அத்துடன் இணைந்துள்ள நமது அன்றாட பாவத்திற்கான மன்னிப்பின் நிபந்தனைகளின் உடன்பாட்டுடன், நம்மால் முடிந்த அளவுக்குக் கீழ்ப்படிதல் என்பது தேவனுடைய ஆதரவை நமக்குக் கிடைக்கச் செய்துள்ளது."[33]

கேட்குதல் அல்லது செய்தல்
(மத். 7:24-27; லூக். 6:46-49)

மலைப்பிரசங்கத்தின் கடைசி வார்த்தைகள் கிறிஸ்துவுக்கு கீழ்ப்படிதலின் அவசியத்தை வலியுறுத்தியதை நாம் கண்டிருக்கின்றோம். இயேசு இப்பொழுது நன்கு பழக்கமாகியுள்ள வீடுகட்டுபவர்கள் இருவரைக் கொண்ட விவரிப்புடன் இதை முடித்தார்: தன் வீட்டைக் கற்பாறையின் மேல் கட்டிய புத்தியுள்ள மனிதன் மற்றும் மணலின்மீது வீட்டைக் கட்டின புத்தியில்லாத மனிதன். இயேசு முதலில் கூறிய விஷயமானது அவரது வார்த்தைகளைக் கேட்டு அவைகளின்படி செயல்படும் தனிநபருக்கு ஒப்பிடப்படுகையில், அவர் இரண்டாவதாகக் கூறிய விஷயமானது கேட்டும் ஒன்றும் செய்யாத தனிநபருக்கு ஒப்பிடப்படக் கூடும்.

லூக்காவின் சுவிசேஷ விவரமானது, முதலாவது மனிதன் "ஆழமாய்த் தோண்டி,[34] கற்பாறையின்மேல் அஸ்திபாரம் போட்டு" (லூக். 6:48) இருக்கையில், இரண்டாவது மனிதன் "அஸ்திபாரமில்லாமல் மண்ணின் மேல் வீடு கட்டினான்" (லூக். 6:49) என்று கூறுவதன் மூலம் இந்த விவரிப்பை விரிவாக்குகிறது. கிறிஸ்து ஒரு தச்சர் என்ற வகையில் (மாற். 6:3ஐக் காணவும்), திடமான அஸ்திபாரம் இடுதலின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்தார், ஆனால் கட்டுமானப் பணியில் சிறிதே அனுபவத்துடனோ அல்லது அனுபவமே இல்லாமலோ இருப்பவர்கள் கூட, ஒரு வீட்டிற்கு அஸ்திபாரம் தேவை என்பதை மதித்து உணர முடியும். ஒவ்வொரு வாழ்வுக்கும் ஒரு அஸ்திபாரம் தேவைப்படுகிறது.

பூமிக்குரிய கருத்து என்ற புதை மணலின் மீது பலருடைய வாழ்வுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நமது காலத்தின் துன்பங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. நமது வாழ்வுக்கு இயேசு மற்றும் அவரது வசனங்கள் என்ற உறுதியான அஸ்திபாரம் தேவைப்படுகிறது (1 கொரி. 3:11; எபே. 2:20 ஆகியவற்றைக் காணவும்). நாம் கிறிஸ்துவின் சித்தத்தைச் செய்தால் (மற்றும் அதைச் செய்தால் மட்டுமே) நிலைப்புத்தன்மையைக் கொண்டிருக்க முடியும்.

செய்தல் எதிர். செய்யாதிருத்தல் என்பதே இவ்வசனப் பகுதியில் உள்ள நேர்மாறாக இருக்கிறது. உலகம் முழுவதிலும் உள்ள சிறுபிள்ளைகள் கற்பாறையின்மீது வீட்டைக் கட்டிய புத்தியுள்ள மனிதன் மற்றும் மணல் மீது வீட்டைக் கட்டின புத்தியில்லாத மனிதன் ஆகியோரைப் பற்றிப் பாடுகின்றார்கள். நான் இப்படிப்பட்ட ஒரு பாடலை வழிநடத்தியபோது, இப்பாடலின் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள வசனப்பகுதி வலியுறுத்தப் படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, பாடலின் கடைசி அடியில் உள்ள வார்த்தைகளைச் சற்றே மாற்றினேன்:

> *எனவே கர்த்தரின் வசனத்தின்மீது உங்கள் வாழ்வைக் கட்டி*
> *எழுப்புங்கள்;*[35]
> *கர்த்தரின் வசனத்தின்மீது உங்கள் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்புங்கள்;*
> *கர்த்தரின் வசனத்தின்மீது உங்கள் வாழ்வைக் கட்டியெழுப்புங்கள்;*
> *ஆசீர்வாதங்கள் மேலிருந்து வரும்.*
>
> *அவர் சித்தத்தைச் செய்கையில் ஆசீர்வாதங்கள் மேலிருந்து வரும்;*
> *அவர் சித்தத்தைச் செய்கையில் ஆசீர்வாதங்கள் மேலிருந்து வரும்;*
> *அவர் சித்தத்தைச் செய்கையில் ஆசீர்வாதங்கள் மேலிருந்து வரும்;*
> *எனவே கர்த்தரின் வசனத்தின்மீது உங்கள் வாழ்வைக் கட்டி*
> *எழுப்புங்கள்.*

லூக்கா சுவிசேஷ விவரத்தில் உள்ள இயேசுவின் வார்த்தைகள் சீஷர்களாக இருக்கப் போகிறவர்களுக்கு இன்னமும் அறைகூவல் விடுக்கின்றன: "என்னை 'ஆண்டவரே! ஆண்டவரே!' என்று நீங்கள் சொல்லியும், நான் சொல்லுகிறபடி நீங்கள் செய்யாமற் போகிறதென்ன?" (லூக். 6:46).

முடிவுரை
(மத். 7:28, 29)

"இயேசு இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்தபோது, அவர் வேதபாரகரைப்போல் போதியாமல் அதிகாரமுடையவராக அவர்களுக்குப் போதித்தபடியால், ஜனங்கள் அவருடைய போதகத்தைக் குறித்து ஆச்சரியப் பட்டார்கள்" (மத். 7:28, 29). ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்பும்கூட, மலைப் பிரசங்கமானது இன்னமும் திகைப்புக்குரியதாகவே உள்ளது. அதை வாசியுங்கள்; அதைப் படியுங்கள்; ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அதை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளுங்கள்.

கிறிஸ்துவின் பிரசங்கம், நாம் பயணம் செய்யக் கூடிய இரண்டு வழிகளைப் பற்றிக் கூறியது (மத். 7:13, 14) என்று சுட்டிக் காண்பித்து நான் இந்தப் பாடத்தைத் துவக்கினேன். உலகமானது தனிநபர்களுக்கு இடையில் பல வித்தியாசங்களை ஏற்படுத்துகிறது: செல்வந்தர் மற்றும் ஏழை, அழகானவர் மற்றும் எளிமையானவர், திறமையுள்ளவர் மற்றும் திறமை

யற்றவர், வெற்றி பெற்றவர் மற்றும் தோல்வியடைந்தவர். [*ஆனால்*] *கடைசியில் பின்வரும் ஒரே ஒரு வித்தியாசம்தான் பொருட்படுத்தப்படும்: நாம் நித்திய ஜீவனுக்குள் வழிநடத்தும் இடுக்கமான வழியில் இருக்கின் றோமா அல்லது நித்திய அழிவுக்கு வழிநடத்தும் விசாலமான வழியில் இருக்கின்றோமா (மத். 25:46; யோவா. 3:16; ரோமர் 2:7, 8; 6:23). "நான் எந்த வழியில் பயணம் செய்கின்றேன்?" என்ற கேள்வியை நம் ஒவ்வொரு வருக்கும் இன்றியமையாத கேள்வியாக உள்ளது. "நீங்கள் எந்த வழியில் பயணம் செய்கின்றீர்கள்?" நான் மீண்டும் கூறுகின்றேன்: வசனமானது, நாம் ஏற்படுத்த வேண்டிய தெரிவுகளுடன், ஜீவனுக்கு அல்லது கேட்டுக்கு வழிநடத்தும் தெரிவுகளுடன் நம்மை எதிர்கொள்ளுகிறது. சரியான தெரிவு களை மேற்கொள்வதற்குத் தேவன் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவுவாராக.*

குறிப்புகள்

[1]John R.W. Stott, *The Message of the Sermon on the Mount* (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1978), 15. [2]E. Stanley Jones, *The Christ of the Mount* (Nashville: Abingdon Press, 1931), 14. [3]Harvey Scott, *The Sermon on the Mount* (Texarkanna, Tex.: The Christian Helper, 1947), 3. [4]KJV*யில் மத்தேயு 7:13, 14ல்* "strait" *என்ற வார்த்தை இருமுறை உள்ளது.* "Strait" *என்பது "குறுகிய" என்று அர்த்தப்படுகிறது, ஆனால் இதைக் கேட்கையில் பலர்,* "straight" (*இருமுனைகளுக்கிடையில் உள்ள மிகக் குறைந்த தூரம்) என்பதை நினைக்கின்றார்கள்.* [5]*லூக்கா 12:33, 34ஐக் காணவும்.* [6]*பரலோகத்தில் பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்து வைத்தல் பற்றிய ஒரு உதாரணத்திற்கு 1 தீமோத்தேயு 6:18, 19ஐக் காணவும்.* [7]*நாம் அறிந்துள்ளபடி, அந்த நாட்களில் வங்கிகள் இருந்ததில்லை, எனவே மக்கள் தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் தங்களுடைய வீடுகளில் மறைத்து வைத்தார்கள் அல்லது அவற்றை நிலத்தில் புதைத்து வைத்தார்கள் - அங்கு அவை இயற்கையினால் அழிவடையக்கூடும் (யாக். 5:2, 3அ) அல்லது கள்வர்களால் களவு செய்யப்படக் கூடும்.* [8]*லூக்கா 11:34-36ஐக் காணவும்.* [9]*இந்தத் தகவலானது எனது* NASB *வேதாகமத்தின் பக்கக் குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளது.* KJV*யில்* "a bountiful eye" *என்றுள்ளது.* [10]*கண்ணானது இருதயத்தின் நிலைப்பாட்டிற்கு நிற்குதலுக்கான மற்ற உதாரணங்களுக்கு, உபா. 15:9; 28:56; நீதி. 23:6; மத். 20:15 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும். (ஆங்கில வேதாகமத்தில் இவ்வசனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ''கண்'' என்ற வார்த்தை எப்போதும் இல்லாதிருப்பினும் மூலவசனத்தில் ''கண்'' என்பது இந்த வசனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் உள்ளது. தமிழ் வேதாகமத்தில் இவ்வசனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் "கண்" என்ற வார்த்தை உள்ளது).*

[11]Adapted from J.W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914), 256. [12]*லூக்கா 16:13ஐக் காணவும்.* [13]*பாவத்திற்கு அல்லது தேவனுக்கு ஊழியக்காரராக இருத்தல் பற்றிய பொதுவான போதனைக்கு ரோமர் 6:16-18ஐக் காணவும்.* [14]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 110. [15]*"முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுதல்" என்பது தேவனுடைய அரசுரிமையை ஒப்புக்கொண்டு, அவரது ராஜரீகக் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியப் பிரயாசப்படுதல் என்பதாக உள்ளது. இயேசு "ராஜ்யம்" மற்றும் "சபை" என்ற சொற்றொடர்களை மத்தேயு 16:18, 19ல் ஒன்றுக்கு*

மாற்றாக இன்னொன்றைப் பயன்படுத்தியதால், நமது சொந்த வேலைகளுக்கும் மேலாக கர்த்தருடைய சபையின் மீது ஆர்வம் காண்பித்தல் என்ற நடைமுறைப் பயன்பாட்டையும் நாம் இவ்விடத்தில் ஏற்படுத்த முடியும். [16]Adapted from McGarvey and Pendleton, 259. [17]இந்த வார்த்தைகளைப் பேசும்போதே கூட இயேசு எதிர்காலத்திற்காக ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தார்: அவர், தாம் இவ்வுலகை விட்டுச் செல்லும் காலத்திற்காகத் தமது அப்போஸ்தலர்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். பழைய ஏற்பாட்டில் எறும்பானது, எதிர்காலத்திற்குத் தயாராகுதலுக்கான அங்கீகரிக்கப்பட்ட உதாரணமாக முன்வைக்கப்பட்டது (நீதி. 30:25). (கொஞ்சம் சிந்தனை அல்லது சிந்தனையின்மை என்பவற்றிற்கு எதிராக) முன்னேற்பாடாகச் சிந்தித்தல் பற்றிய மற்ற வசனப்பகுதிகளுக்கு, நீதி. 21:5; 25:8 மற்றும் 2 கொரி. 8:20, 21 ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் காணவும். [18]நமது உடைமைகள், நமது காலம் உட்பட தேவன் நமது கரங்களில் ஒப்படைத்துள்ள ஒவ்வொன்றிற்கும் நாம் உக்கிராணக்காரர்களாக இருக்கின்றோம். நாம் நமது உக்கிராணத்துவத்திற்கு உண்மையுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் (1 கொரி. 4:2ஐக் காணவும்). [19]மத்தேயு 7:1-6ஐப் பற்றிய ஒரு விரிவான கலந்துரையாடலுக்கு இப்புத்தகத்தில் உள்ள ''தீர்ப்பிடாதிருங்கள்'' மற்றும் ''மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருத்தல் எவ்வாறு'' என்ற பாடங்களில் காணவும். [20]லூக்கா 6:39 வசனமானது, இயேசு "பின்னும் ஒரு உவமையை அவர்களுக்குச் சொன்னார்" என்று கூறுகிறது. நமது படிப்பில் இவ்விடத்தில்தான் "உவமை" என்ற வார்த்தை முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

[21]7:7-11க்கும் இதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள வசனப்பகுதிகளுக்கும் உள்ள உறவுமுறை பற்றிய அதிகமான கருத்துக்களுக்கு இப்புத்தகத்தில் அடுத்து வரும் இரண்டு பிரசங்கங்களைக் காணவும். [22]லூக்கா 18:1ஐக் காணவும். [23]யாக்கோபு 5:16ஆ-18ஐக் காணவும். [24]பூமியில் உள்ள நமது தந்தையர்கள் நம்மை நடத்துவது போலவே பரலோகத்தில் இருக்கிற நமது தந்தையும் நம்மை நடத்துதல் பற்றி வேத வசனங்களில் மற்ற ஒப்பீடுகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. (எடுத்துக்காட்டாக, எபி. 12:4-13ஐக் காணவும்.) ஆயினும் நாம், நமது பரலோக தந்தை எல்லா அம்சங்களிலும் நமது பூமிக்குரிய தந்தையைப் போலவே இருக்கின்றார் என்று முடிவு செய்து விடக்கூடாது. பூமிக்குரிய ஒவ்வொரு தந்தையும் தமது பிள்ளைகளை நடத்தும் விதத்தில் [ஏதேனும்] தவறு செய்துவிடுகின்றார், ஆனால் தேவன் [இவ்வாறு] தவறு செய்வதில்லை. தேவன் எவரொருவரையும் நரகத்திற்கு அனுப்ப மாட்டார், ஏனெனில் பூமிக்குரிய தந்தையர்களில் எவரும் அவ்விதமான செயலைத் தமது பிள்ளைகளுக்குச் செய்ய மாட்டார் என்று போதிப்பதற்குச் சிலர் மத். 7:7-11 வசனங்களைப் பயன்படுத்த முயற்சி செய்துள்ளார்கள். இவ்வசனப் பகுதிக்கு இந்த முறையில் விளக்கம் அளித்தல் என்பது நியாயத்தீர்ப்பு பற்றிய (மத். 25:31-46 போன்ற) எளிய வேத வசனப் பகுதிகளுக்கு நேர்மாறானதாக உள்ளது. [25]பொன்விதி பற்றிய விரிவான ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு ''மற்றவர்களுடன் நட்புறவாயிருத்தல் எவ்வாறு" என்ற பாடத்தில் காணவும். [26]குறிப்பாக இது, பிற மக்களுடன் நட்புறவாயிருத்தல் எவ்வாறு என்பது பற்றிய நியாயப்பிரமாண மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் போதனைக்குரியதாக உள்ளது. [27]லூக்கா 13:23, 24ஐக் காணவும். [28]"... உலக அளவிலான" என்பது பேச்சுவழக்கில் ஒரு பொதுவான உருவகமாக உள்ளது. இது ஏராளமான அளவைக் கருத்தாகத் தெரிவிக்கிறது. இந்தப் பேச்சுருவகமானது நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது (யாக். 3:6ஐக் காணவும்). [29]லூக்கா 6:45 வசனமானது நமது பேச்சைப் பற்றிய ஒரு பொதுவான நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருக்க முடியும்: நாம் கூறுகின்ற விஷயங்கள் நமது இருதயங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆயினும் சந்தர்ப்பப்பொருளில்,

இவ்வார்த்தைகள் தேவனுக்காகப் பேசுகின்றோம் என்று உரிமைகோரிக் கொள்பவர்களுக்கு விசேஷமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. நான் இவ்விடத்தில் ஒரு முன்னெச்சரிக்கைக் கூற்றைக் கூடுதலாகக் குறிப்பிட வேண்டும்: லூக்கா 6:45 வசனத்திற்கு, மத்தேயு 7:1ல் தீர்ப்பிடுதலுக்கு எதிரான இயேசுவின் போதனைக்கு முரண்படும் வகையில் விளக்கம் தராதீர்கள். பிறருடனான உங்கள் பேச்சில் உங்களால் இயன்ற அளவுக்குச் சிறந்த முறையில் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துங்கள். [30]இது திருமண உறவுமுறைகளையும் உள்ளடக்குகிறது. ஆதாம் தன் மனைவியை "அறிந்தான்" என்று வேதாகமம் கூறுகிறது (ஆதி. 4:1). NASBயில், "[மனைவி]யுடன் உறவுகொண்டான்" என்றுள்ளது. எனது வேதாமத்தில் பின்வரும் பக்கக் குறிப்பு உள்ளது: "[நேர்ப்பொருளில்], *அறிந்தான்.*" இந்த நயம்பட உரைத்தலானது வேதாகமம் முழுவதிலும், புதிய ஏற்பாட்டிலும் கூடப் பயன்படுத்தப்படுகிறது (மத். 1:25; லூக். 1:34 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்).

[31]விருப்பப்பட்டால் நீங்கள், முயற்சியானது எங்கே மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பதன் முக்கியத்துவத்திற்கான விவரிப்புகளைத் தர முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பந்தயத்தில் கலந்துகொள்ளாத மனிதன், பந்தயச் சாலையில் உள்ளவர்களைவிட வேகமாக[க்கூட] ஓடலாம், ஆனால் அவனுக்கு வெற்றி கிரீடம் அணிவிக்கப் படாது (2 தீமோ. 2:5; 1 கொரி. 9:24 ஆகிய வசனங்களைக் காணவும்). உங்கள் மாணவர்களுக்குப் புரியக்கூடிய விவரிப்புகளைப் பயன்படுத்தவும். [32]தேவனுடைய கிருபைக்காக அவருக்கு நன்றி (ரோமர் 6:23)! [33]McGarvey and Pendleton, 268. [34]மேலோட்டமான எண்ணம் கொண்டவர்கள் ஒருக்காலும் அறிய இயலாத ஆழம் ஒன்று கிறிஸ்தவத்திற்கு உண்டு. [35]நான் எனது கை அசைவுகளையும் சற்றே மாற்றினேன்: நான் "கர்த்தருடைய வசனம்" என்று கூறும்போது எனது கைகளை ஒரு திறந்த புத்தகம் போல் வைத்துக் கொண்டேன், மற்றும் "அவர் சித்தத்தைச் செய்கையில்" என்று கூறும்போது ஒரு கையினால் மேல் நோக்கிச் சுட்டிக் காண்பித்தேன்.